

„EGY KICSIT JOBBÁ VÁLIK A VILÁG, HOGY MI EZEKEL A DOLGOKKAL FOGLALKOZUNK”

HELYI IFJÚSÁGI KÖZÖSSÉG

Interjúalany:

T. Sándor (24 éves), Cserkeszölő

Kérlek, beszélj a családi háttervedről, gyerekkorodról!

Egy tanyán nőttem fel, és emiatt kicsit lassan szocializálódtam, mert kevés volt a hatás, az inger, ami ért gyerekkoromban. Általános iskolában visszahúzódom voltam, még középiskolában is, talán még most is egy kicsit. Ez valószínűleg azért volt, mert nem találkoztam elég gyerekkel.

Milyen közösségeknek voltál tagja korábban?

Az általános iskolát Cserkeszölőn végeztem, itt énekkarra, matekszakkörre és focizni jártam. Gimnáziumba Tiszaföldvárra jártam. Itt már egy kicsit kinyíltam. Már nem akartam énekkarra járni, csak a röplabda érdekelt. Megnyertük a diákigazgató-választást, ami titkolva és csak fél szavakban elismerve és megköszönve nagyrészt az én érdemem volt. Mindenki azt hitte az utolsó napig, hogy én vagyok a diákigazgató-jelölt, mert én intéztem mindent, én csináltam mindent. Az utolsó nap pedig előtoltuk a lányt, aki a diákigazgató-jelölt volt. A többi csapat elég sok pénzt beleölt a kampányolásba, és mivel nem nyerték meg a választást, ugye ezt elbukták, mi pedig anyagilag még plusszal jöttünk ki a végére, mert sikerült szponzorokat szerezniük, és pólókat, tombolát is árultunk. *No drugs* volt a nevünk és drogellenes kampányt folytattunk. A programban voltak drogellenes kvízek, hívtunk előadókat, akik a különböző drogfajtákról beszéltek. Nagyon örültek nekünk, mert az egész sulit teleraktuk smiley-val, mert a nevünkben (No drugs) az „o” betű egy smiley volt. A pólókon is ez volt nagyrészt fekete alapon sárgával, mert a fekete szín a középiskolások közt nagyon divatos. Ebből volt a pluszpénzünk, hogy eladtuk a pólókat.

Szerinted mi a legsikeresebb stratégia egy ilyen diákigazgató-választáson?

A folyamatos jelenlét, folyton a topon kell lenni. Nem lehet egy nagyon jól csinálni és utána pihenni. Ez tömegpszichózis. A tömegnek is van viselkedése.

Az egész osztályt be kell ilyenkor vonni, vagy vannak kulcsemberek?

Vannak. Természetesen a csinos lányokat kiállítottuk a sütis, meg a szendvices tálcával és az üdítőkkel. Ők ennek voltak a kulcsemberei, de voltak, akik más csináltak.

Szintén középiskolás voltam, amikor beléptem a Cserkeszölői Ifjúsági Klubba. Másodikos voltam, amikor megcsináltuk a Tiszazug ifjúságért napot, kaptunk rá félmillió forintot, volt tűzijáték, minden. Akkor az elég komoly volt. Ekkor az ifjúsági klub már másfél éve működött. A rendezvény szervezésekor egy hatalmasat ugrottam, mert fő-fő segítő lettem.

Mi egy ilyen szervezésnek a titka?

Semmi olyat nem szabad kérni senkitől, amit én ne tudnék megcsinálni vagy ne csinálnám meg. Nekem semmi jogom nincs megkérni valakit, hogy takarítsa ki a klubhelyiségben a WC-t, ha én nem csinálom meg. Ha látják rajtad, hogy te is ugyanúgy megcsinálasz mindent, akkor ők is másképp viszonyulnak.

Milyen közösségek voltak még tagja?

Mondjuk csocsókör. Úgy csocsókör, hogy minden délután mentünk a helyi szórakozóhelyre, amit Cukinak hívtak és elcsocsóztunk fejenként három ötvenest.

Szokássá vált?

Igen, szokássá vált.

A csocsó miatt jártatok inkább vagy a társaság miatt?

Nem mindenki tudott csocsózni, aki nem tudott, az nézte. Egyébként a társaság miatt.

Volt ezen kívül más közösség is?

Akkor kezdett el kialakulni a mostani zenekar, ami egyébként gimis szerveződésnek mondható, mert akkor még mindhárman oda jártunk, csak három különböző osztályba. Sőt a később csatlakozó barátunk is abba a gimnáziumba járt.

A gimnázium vége felé alakult ki a néptáncsoport, aminek tagja voltam, és ami már nincs, legalábbis hosszú ideje szünetel.

Hogyan szerveződött meg a néptáncsoport?

Egyszer meghívtuk ide Cserkeszölöbe a tiszakécskei néptáncsoportot fellépni. Ekkor jött szóba, hogy nagyon jó lenne, ha itt is lenne egy. Hirtelen elhatározásból eldöntöttük, hogy szüreti bálra megtanulunk egy valamilyen egyszerűbb táncot. Hat-hét párral megtanultunk egy táncot – körülbelül két hónap alatt –, és előadtuk a szüreti bálon. Annyira fellelkesedtünk, hogy eldöntöttük, ebből lesz egy táncsoport, akik állandóan összejárnak és táncolni tanulnak. Ez ment is egy darabig, aztán megfogyatkozott a társaság, és az lett a vége, hogy alapító tag nem sok maradt a végére. Édesanyám szokta mondani, hogy „én kellettem ehhez is”. Erre szoktam mondani, hogy „nem, én csak egy követ gurítottam le és utána jött a lavina”. De jó kis lavina volt. Végeredményben azért nem folytatódott, mert a hivatal csak egy tánctanárt fizetett, a néptánc pedig egy társastánc. Általában ketten jöttek, de így egy fél fizetésért. Ezért nem szívesen jöttek ők sem.

Az egyetemen milyen közösségnek vagy a tagja?

Ott egy dolognak nem voltam hajlandó a köreibe betenni a lábam, és az a HÖK (*Hallgatói Önkormányzat – a szerk.*). Láttam kívülről, hallottam róla, és nem tesszik. Nagyon elpimaszodnak azok, akik oda belépnek, és én ezt nem kockáztatom meg. Viszont beléptem a Kollégiumi Tanácsba, így most már tanácstag vagyok.

Indultam a karom titkári posztjáért is két éve, csak nem nyertem meg. Most újra indulhatnék és biztatnak, mert könnyen el tudnám magam fogadtatni a tanáccsal, mert ott voltam a rendezvényeken és aktív voltam. Ja, és egyetemi néptáncsoport is volt, amiben benne voltam.

Mennyi időt fordítasz egy héten közösségi kapcsolattartásra?

A zenekartagok közül legtöbbször én veszem fel a telefont. Körülbelül hetente tíz órát fordítok ilyenekre. Minden hétvégén próbálunk, az úgy négy órát tesz ki. Hétközben ott vannak a kollégiumi feladataim, és közben telefonon is tartom a kapcsolatot az otthoniakkal.

Le kell mondanod valamiről ezek miatt a közösségi tevékenységek miatt?

Egy dolog van, amiről le kellene mondanom, hogy minden rendben menjen, az pedig az alvás. Nem képes a szervezetem nyolc óránál kevesebb alvással hosszabb ideig kihúzni. Mindezek mellett a tevékenységek mellett otthon egyedül vezetek egy hatalmas családi gazdaságot, ami szintén nagyon sok időt és energiát követel tőlem.

Előfordult, hogy egy barát vagy egy barátnő szenvedte kárát az elfoglaltságodnak?

Igen. F. Pisti, vele tartottuk a kapcsolatot, összejártunk, beszélgettünk, de tavaly nyár óta, azt hiszem, nem is láttam.

Miért csinálod, mondjuk az Ifjúsági Klubot?

Akkor vagyok boldog, ha tehetem. Úgy érzem, hogy egy kicsit jobbá válik a világ attól, hogy ezekkel a dolgokkal foglalkozunk. Meg mellékesen mi is jól érezzük magunkat. A táncsoport esetében pedig a sport maga a legfőbb ok a közösség mellett. Minden embernek kell valamit csinálnia, sportolnia az életében. Mozogni kell. Ha mellette még fel tudunk mutatni valamit, hogy „mi ezt csináljuk” – tehát ha el tudunk menni fellépni, az meg különösen jó.

A fő cél maga a társasági együttlét, a többletet pedig az jelenti, amit másoknak adhatsz?

Így van. Hogy büszkék lehetünk arra, hogy igen, mi ezt csináltuk. A büszkeségről jutottak eszembe a 24 órás vetélkedők, amikről még nem volt szó. Ezek a környező települések ifjúsági klubjai közt zajló vetélkedősorozatok, amelyek mindig 24 órán át tartanak. Sorozatban ötször megnyertük.

Melyik a legfontosabb közösség a számodra?

Az első a zenekar. De ez nem egy egyszerűen megválaszolható kérdés, mert a zenekar az ifjúsági klub keretein belül működik, pontosabban fog működni, mert most éppen átmeneti időszakot élünk. A zenekar azért ilyen fontos, mert mi négyen nagyon összekovácsolódtunk, és ráérettünk arra, hogy együtt zenélni felemelő érzés.

Beszélgjünk az ifjúsági klubról! Hogy jött létre és hogyan működik?

Röviden trónkövetelő vagyok. Volt egy nagyon tehetséges és ambiciózus vezető, és egy vele teljesen összhangban lévő titkár. Ők néha túl sokat vállaltak magukra, és az ifjúsági klub összetétele sokszor nem volt megfelelő az elképzeléseiknek. Akkor a klub körülbelül hatvan tagot számlált, és egy közgyűlésen megjelent úgy húsz fő. Ezt így nem lehetett csinálni. Megunták, lemondtak és új elnököt ültettek maguk helyébe, akinek a megválasztása körül még ma is sok vita zajlik. Ő egy személyben volt a Cserkeszőlői Ifjúsági Klub (*rövidítve: CSIK – a szerk.*). Nem ment a dolog, próbálkoztak, megunták, és most másfél éve a CSIK a romjaiban hever, abból kell felállítani. Októberben lesz egy közgyűlés, ahol teljes tisztújítás is lesz, és én indulni fogok mint elnökjelölt. De valószínűleg én leszek az egyetlen jelölt. Választhatnak, hogy vagy én, vagy én. Tehát lehet Sándor vagy Sanyi. Nagyon sok mindent másképp kell majd csinálni. A polgármesteri hivatal felé el van rontva minden, az ifjúság felé szintén el van rontva minden. Gyakorlatilag egy vadonatúj ifjúsági klubot kell felépíteni.

Milyen a felépítése egy ifjúsági klubnak?

Egy nonprofit civil szervezet, egy elnök, egy titkár, három elnökségi tag felállásban. Száz forintos tagdíjjal jelképesen. Tehát, ami benne van a nagykönyvben, hogy ilyennek kell lennie. Illetve még közhasznúak voltunk, vagyunk. Van egy bankszámlánk, az első két évben kaptunk félmillió forintot az önkormányzattól, azóta semmit. Ha van valami kis rendezvényünk, akkor az önkormányzat megelőlegezik a pénzt, de számlákkal kell bizonyítani, hogy mire költöttük.

Vannak támogatóitok?

Senki.

Nem is kerestek szponzorokat?

Azt kell, hogy mondjam: erre nem volt rátermett a vezetőség. Nem jutottak el arra a szintre, hogy egy ifjúsági szervezet is csak akkor él, ha van valamennyi tőke, amivel rendelkezhet. Úgy gondolták, hogy ez nem szükséges. A tervem ősztől az, hogy úgynevezett pártoló tagokat fogunk keresni. Ők rendszeresen hivatalosak lesznek a rendezvényekre, ülésekre, mintha tagok lennének, de nyilván nem fognak eljönni, viszont, ha akarják, akkor havi pár ezer forinttal támogathatják a szervezetünket. Ez azoknak a meggyőzésére szolgál majd, akik valamiért tartózkodnak a nagyobb összegű támogatói adományoktól.

Hol tartjátok a klub összejöveteleit?

Egy ifjúsági házban, ami a községi bölcsőde tetőterében található. Ezt a helyet az iskola már annyira kisajátította, hogy csak a hétvégén a miénk, mert órákat tartanak ott. Nyáron viszont korlátlanul használhatjuk. Bezzeg annak idején azért hozták létre ezt az egész Ifjúsági Klubot, hogy egy pályázatot megnyerjenek arra, hogy ezt az épületet felépíthessék. Az épületet az önkormányzat tarja fenn.

Milyen a zenekar és a CSIK kapcsolódása egymáshoz?

A zenekar tagjai mind CSIK-tagok, ez magáért beszél. A CSIK-et szekciókra fogjuk bontani: a zenekar fogja képezni az egyik szekciót, a másik szekciót egy tervezett DJ-kör fogja kitenni, mert vannak a CSIK-en belül más zenei érdeklődésűek is. Lenne egy harmadik szekció, amit én viccesen humánerőforrásnak hívok, a maradék. Aztán, ha valakinek van ötlete, hogy mit szeretne csinálni, az további szekciókat, csoportosulásokat eredményezhet.

A zenén van hangsúly a CSIK-ben?

Nem. Mi szerveztünk sportrendezvényt, május elsejét, Magyarország legerősebb faluja vetétkedőt, streetball-kupa volt kétszer is, szemétszedés, Manó-tanya gyerek-tábor már kétszer volt, mikor megvolt a néptáncsoport, akkor táncházakat szerveztünk. Évente hat-nyolc megmozdulás azért megvolt a nemzeti ünnepekkel együtt. Volt két hagyomány, amit szerettünk volna fenntartani: az egyik a betlehemezés, amit nem sikerült életben tartani, mivel a néptáncsoport megszűnt. A másik a locsolkodás hagyománya, ami él, mert haveri alapon kezdtük. Ilyenkor beöltözünk népviseletbe, fogjuk a vödröket, és mivel cserkeiek vagyunk, így langyos gyógyvízzel kiöntjük a lányokat az ágyból húsvét reggelén.

Miben fog változni az új CSIK szerkezete?

Az alapszabályon biztosan változtatunk. Elveszünk, hozzáteszünk. Próbálom orvosolni a kommunikációt az önkormányzat felé, épp nemrég voltam a polgármesternél és elbeszélgettem vele. És javítani kell a kommunikáción a lakosok, a fiatalok felé is.

Mennyi ideje alakult meg a Cserkeszölői Ifjúsági Klub?

Öt éve, a zenekar pedig négy éve.

Hány tagja van a klubnak?

Most aktívan húsz fő. Hatvan fővel indult, de az már sok volt.

Toboroztok-e új tagokat? Hogyan?

Nem, ez a legnagyobb probléma. Most akarjuk majd felvenni a kapcsolatot a nyolcadikos osztályfőnökökkel. Az általános iskolásoknak szeretnénk egy filmklubot szervezni, állandó, rendszeres filmklubot. Főleg télen nem tudnak a gyerekek mit csinálni. Vígjátékokat vagy oktató jellegű komolyabb filmeket is meg lehet velük nézni.

Milyen gyakran vannak összejövetelek a CSIK-tagoknak?

Hetente van zenekari próba, és ennek keretében szoktak jönni a többiek is.

Mi motiválta a tagokat, amikor megalakult a klub?

Akkor minden 18 és 26 év közötti fiatalnak ki lett postázva egy levél, hogy megalakult a CSIK, és majdnem mindenki belépett. Ezért volt az elején hatvan tag. Hogy miért? Én akkor azt mondtam magamban, „jaj de jó, a falumnak tudok abban segíteni, hogy színesebb legyen.” De tudok olyan embert, aki egyszerűen egy közösségbe akart tartozni, mert nem volt egy kifejlett baráti köre. De ez abszolút nem baj, hiszen a CSIK ezért lenne alapjában véve. Aztán vannak, akik érdekből csatlakoztak, egyszerűen egy vezetői posztot szerettek volna a szervezetten belül, mert az olyan szépen hangzik.

Alakultak ki csoportosulások a közösségen belül?

Amikor az első vezetőség lemondott, és épp a második megválasztása előtt voltunk, akkor két pártra szakadt a közösség, mert a két csoport két különböző embert támogatott.

Ki az a három ember a klubon belül, aki a legközelebb áll hozzád?

Ez a három ember pont a zenekar többi tagja.

Milyen sorrendet állítanál fel közöttük? Miért?

Az első Csongi, aki 24 éves, ő a legidősebb a zenekarban.

Miért ő az első?

A lelkesedése miatt. Ugyanazért a dolgokért lelkesedünk mind a ketten. Majdhogynem versengünk, hogy melyikőnk a lelkesebb.

Miről beszélgettek a leggyakrabban?

A legtöbbször zenekari dolgokról: gitárokról, erősítőkről, dobfelszerelésről. Ezen kívül is majdhogynem mindenről.

Kinek a véleménye számít a jobban?

Nálunk demokrácia van. Abszolút demokráciapárti vagyok, de csak kis közösségekben. Viszont nagy közösségekben kell egy erős irányvonal, nem működik a demokrácia.

Gyakran beszélgettek közügyekről, a település aktuális problémáiról?

Igen, szinte mindenről: a politikáról, az olajválságról, tényleg szinte mindenről.

Ki a második sorrendben?

Peti, aki egy évvel fiatalabb nálam. Ő a zenekar gitárosa. Ő komolytalanabb, mint Csongi, ha megbeszélünk valamit, akkor szinte biztos, hogy elfelejti. Még gyerek

egy kicsit, úgyhogy a rangsor a komolytalanság miatt alakult így. A vélemények szempontjából köztünk is demokrácia van.

Ki a harmadik?

Joci, ő a harmadik. Rá jobban lehet számítani, mint Petire, de őt ilyen gyerekségi rohamok szokták megtámadni. Van, amikor nem lehet vele beszélni.

Ki az a három ember, aki a klubon kívül a legközelebb áll hozzád?

Első helyen K. István áll, a munkásom, aki a gazdaságban segít nekem. Vele mindent megbeszélék. Már csak amiatt is, mert mivel együtt dolgozunk, nagyon sok időt töltünk el együtt. Számít a véleménye. Viszont köztünk az alá-, fölrendeltség eléggé meglátszódik, hiszen az alkalmazottam. A második S. Marika néni. Vele sokat szoktam beszélgetni, amikor megyek hozzá takarmányt venni, mert egy tápboltja van. Meg szoktuk beszélni az élet dolgait. Ez is alá-, fölrendeltség, mivel most valószínűleg én fogom a földjeit művelni, tehát egy kényszerfüggőség, mivel ő egy picit függ tőlem. Egyébként egyenlő lenne a viszonyunk, de ilyen sajnálatos anyagi okok miatt ez egy kicsit kezd kibillenni az egyensúlyból. A harmadik D. István, egy nyárlőrinci növényvédőszer-bolt tulajdonosa. Csupa munka, de nagyon jó kapcsolatok ezek. István megállt az út szélén, mikor meglátott, pedig alig ismerjük egy éve egymást. Kollégának tart, mivel agrármérnöknek tanulok. Mikor nála vásárolok, akkor minimum másfél órát beszélgetünk, és okosakat tanulok tőle. Hozzá akarok majd menni gyakorlatra.

Visszatérve a klubra, a tagok milyen módon kommunikálnak a vezetőkkel?

A volt vezetők megpróbálták kialakítani egy olyan rendszert, amelyben felelősök útján lett volna megoldva ez a kommunikáció. Maga az alapötlet nem lett volna rossz, de egy ilyen kis létszámú közösségben még felelősöket kinevezni, és ezzel tovább osztani a társaságot, nem biztos, hogy jó dolog.

A tagok segítenek egymásnak a hétköznapi életben is?

Nem, ennyire nem szoros a kapcsolat sajnos. Azt szeretném, hogy kicsit szorosabb legyen a kapcsolat, és ezt ki tudjuk terjeszteni az egészre. Szerintem a felnőttek világában működik ez a rendszer. A fiataloknál ez azért nem működik, mert náluk nincsenek olyan kaliberű dolgok, amikben segíteni tudnának egymásnak.

Változtatott-e már meg valakit a közösség?

Igen. P. Peti, őt mi tettük olyanná, amilyen. Neki gondok voltak a beszédjével, nem tudott fogalmazni satöbbi, szóval ilyen téren nem állt a helyzet magaslatán. Mondtuk is neki, hogy gondold át, mit mondasz, mielőtt beszélsz. Az ismerkedés nehezen ment neki, és próbáltuk hasznos tanácsokkal ellátni. Ennek hatására megváltozott és új barátokra, barátnőkre talált.

Milyen szervezetekkel, közösségekkel tart fenn kapcsolatot az ifjúsági klub?

A környező települések ifjúsági klubjaival tartjuk a kapcsolatot. A CSIBE-vel (Csépai Ifjúsági és Baráti egyesület), illetve a SZIA-val (Szelevényi Ifjúsági Alakulat).

Vannak közös rendezvényei ezeknek a kluboknak?

A 24 órás vetélkedő az, ami már körbement ezeken a településeken.

Mi most a legfontosabb célkitűzésed a CSIK-kel kapcsolatban?

Az, hogy a helyi önkormányzattal egy jobb viszony alakítsunk ki, és meg tudjuk őket győzni arról, hogy érdemes az Ifjúsági Klubot fenntartani.

Vannak, akik úgy gondolják, hogy nincs szüksége a falunak erre az egyesületre?

Igen, vannak. Többek között a nyugdíjasklub gondol rólunk mindenféle rosszat. Az ellenszenvük abból adódik, hogy szerintük mi kitértük őket a helyiségből, ahol voltak.

Nem értem, hogy mi a problémájuk, mert most egy külön nyugdíjasház áll a rendelkezésükre, és ez a hely amúgy is kényelmetlen volt nekik, mert sokat kellett lépcsőzniük, mivel a tetőtérben van. Továbbá az általános iskola igazgatójával sem vagyunk túlzottan jó viszonyban, mivel az iskolával kell osztoznunk a helyiségen a tanév időszakában. Ő nem egy megrögzött ellenző, csak nyugodtabban aludna, ha mi nem lennénk.

Miért tartod fontosnak a helyi társadalom szempontjából a közösségek munkáját?

Mindenképpen arra hivatott, hogy színt vigyen az életükbe. Nemcsak a szokásos helyi és nemzeti ünnepek és rendezvények vannak, hanem mi mindig kitalálunk valami új programot többnyire a fiataloknak. El is felejtettem, hogy egy nagy ál-munk egy cserkei modellezőkör megalakulása.

Vannak még hasonló céljaitok?

Igen, a Kihívás Napja jövőre. Abszolút gyerekközpontúnak kell lennünk, tehát segítünk megszervezni a május elsejei sportnapot.

Amibe eddig belekezdtek, az eddig mindig sikeres volt?

Többnyire igen. A nyári gyerektábor tanári segítséggel ugyan, de működik, a bet-lehemezés kezd belefulladásba, hogy elfogytak az emberek, de egyébként igen. Most jutott eszembe, hogy van egy ilyen karácsonyi mise utáni süti-, szaloncukor-és teaosztás, amit eddig háromszor csináltunk meg, de a tavalyi évben elmaradt és most újra meg akarjuk csinálni.

Van-e beleszólásotok a helyi ügyeket érintő kérdések eldöntésébe?

Nincs, semmi. Itt is, mint általában az országban, a civil szervezeteknek annyi a szerepük, hogy legyenek.

Azért köztetek is folynak olyan beszélgetések, amelyek a helyi problémákról szólnak?

Persze.

Melyek azok a problémák, amelyek a legfontosabbak most a községben?

Közvilágítás, úthálózat. Nemcsak a fürdőre helyezném a hangsúlyt. A civil szervezeteket támogatnám a néptáncsoporttal az élen, mert azt veszem észre, hogy igény lenne rá, a lakosoknak nagyon tetszenek az előadások. Továbbá építenék egy művelődési házat, egy művelődési központot.

Györe Dávid